

280

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 26 września 1960 r.

zmieniające rozporządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie określania kwalifikacji fachowych do sporządzania projektów w budownictwie w zakresie specjalności nie objętych przepisami prawa budowlanego oraz sposobu ich stwierdzania.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o pozwoleniach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie (Dz. U. Nr 44, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie określania kwalifikacji fachowych do sporządzania projektów w budownictwie w zakresie specjalności nie objętych przepisami prawa budowlanego oraz sposobu ich stwierdzania (Dz. U. Nr 66, poz. 328) dodaje się nowy pkt 4 w następującym brzmieniu:

„4) w uzasadnionych przypadkach do wykonywania projektów dróg lokalnych — ukończenie szkoły technicznej typu licealnego z tytułem technika drogowego albo posia-

danie pół dyplomu wyższej szkoły technicznej na wydziale o kierunku budowy dróg i przynajmniej 5 lat praktyki zawodowej, w tym 4 lat na stanowisku technicznym oraz 1 roku praktyki w projektowaniu w zakresie budowy dróg, za każdorazową zgodą wydziału budownictwa prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej wyrażoną w porozumieniu z wydziałem komunikacji.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *St. Pietrusiewicz*

281

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 października 1960 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw oraz zastosowania przez Wielką Brytanię do niektórych terytoriów niesamodzielnych Konwencji (nr 87) dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 14 Konwencji (nr 87) dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 125), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Rumunia	dnia 28 maja	1957 r.
Albania	dnia 3 czerwca	1957 r.
Węgry	dnia 6 czerwca	1957 r.
Tunis	dnia 18 czerwca	1957 r.
Egipt	dnia 6 listopada	1957 r.
Luksemburg	dnia 3 marca	1958 r.
Włochy	dnia 13 maja	1958 r.
Panama	dnia 3 czerwca	1958 r.
Jugosławia	dnia 23 lipca	1958 r.
Gwinea	dnia 21 stycznia	1959 r.
Bulgaria	dnia 8 czerwca	1959 r.
Argentyna	dnia 18 stycznia	1960 r.
Peru	dnia 2 marca	1960 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane następujące deklaracje Wielkiej Brytanii:

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień powyższej Konwencji w imieniu Federacji Indii Zachodnich (Trinidad), Malty i Nigerii bez zmian oraz w imieniu Sierra Leone z następującymi zmianami:

Artykuł 2: Związek zawodowy, określony wewnętrznym ustawodawstwem, nie może być utworzony, jeżeli według opinii władzy publicznej istnieje już związek zawodowy właściwie reprezentujący odnośne interesy.

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracje stwierdzające stosowanie postanowień wymienionej Konwencji do terytoriów niemetropolitalnych:

Adenu bez zmian oraz do Gujany Brytyjskiej i Gibraltaru z następującymi zmianami:

Gujana Brytyjska —

Artykuł 4: Zgodnie z obecnym prawem unieważnienie rejestracji związku zawodowego przez władzę administracyjną pociągające za sobą jego rozwiązanie może być przedmiotem odwołania do Sądu Najwyższego z wyjątkiem niewielkiej ilości określonych przypadków.

Gibraltar —

Artykuły 2 i 3: Istnieją pewne prawne ograniczenia funkcji, które cudzoziemcy mogą wykonywać jako członkowie związków zawodowych.

dnia 29 grudnia 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień powyższej Konwencji do następujących terytoriów ze zmianami podanymi poniżej:

Honduras Brytyjski —

Artykuł 3: Użytkowanie funduszy związków zawodowych przeznaczonych na cele polityczne ogranicza się do normalnych zadań politycznych, takich, jak udzielanie poparcia kandydatom w wyborach, organizowanie zebrań i rozprowadzanie literatury politycznej.

Borneo Północne —

Sarawak —

Artykuł 2: Związek zawodowy nie może być utworzony, jeżeli według opinii władzy publicznej istniejący już związek zawodowy właściwie reprezentuje ten zawód, którego proponowany związek dotyczy.

Pracownicy państwowi mogą przyłączać się jedynie do tych związków zawodowych, w których członkostwo zastrzeżone jest dla osób zatrudnionych przy rządzie albo przez rząd, z tym że rzemieślnicy, po uzyskaniu uprzednio zgody, mogą przyłączyć się do cechu, w którym nie ma takiego ograniczenia.

Artykuł 3: Wymagane jest, aby funkcjonariusze związków zawodowych (w Borneo Północnym, z wyjątkiem sekretarza) byli osobami rzeczywiście zatrudnionymi w rzemiośle, handlu i przemyśle, chociaż od wymagania tego można odstąpić w zależności od uznania władzy publicznej.

Wymagane jest, aby związki zawodowe składające się z osób zatrudnionych w kilku zawodach lub dziedzinach poczyniły odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia swych właściwych zawodowych interesów.

(Tylko w odniesieniu do Sarawaku) —

Fundusze związków zawodowych mogą być wykorzystywane jedynie na cele przewidziane w ustawodawstwie wewnętrznym albo uznane przez władzę publiczną, a nie na jakiegokolwiek cele polityczne.

Artykuł 5: Do przyłączania się albo utrzymywania łączności z organizacjami założonymi za granicą wymagane jest w pewnych okolicznościach zezwolenie władzy publicznej.

Artykuł 6: Zmiany wymienione w artykułach 2 i 3 stosuje się, o ile to jest możliwe, do federacji związków zawodowych.

Ponadto tylko te związki zawodowe, które związane są z podobnym zawodem, zajęciem lub gałęzią przemysłu, mogą tworzyć federacje lub łączyć się w nie, natomiast związki zawodowe funkcjonariuszy rządowych albo urzędników mogą łączyć się jedynie z innymi związkami zrzeszającymi pracowników rządowych.

dnia 29 grudnia 1958 r. deklaracja stwierdzająca przyjęcie postanowień wymienionej Konwencji w imieniu Mauritius z następującymi zmianami:

Artykuł 2: Związek zawodowy może być złożony jedynie z osób normalnie zatrudnionych w rzemiośle, handlu albo w przemyśle.

Artykuł 3: Wymagane jest, aby kandydaci na urzędników w związku zawodowym byli normalnie zatrudnieni w rzemiośle, handlu lub przemyśle (albo w ich sekcjach) w

ciągu ostatnich 18 miesięcy, jednakże od wymagania tego można odstąpić w zależności od uznania władzy publicznej.

Związki zawodowe zrzeszające członków zatrudnionych w kilku dziedzinach rzemiośla, handlu lub przemysłu powinny poczynić odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia ich właściwych zawodowych interesów.

dnia 29 grudnia 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień powyższej Konwencji w imieniu Federacji Indii Zachodnich w stosunku do Dominiki i St. Lucia bez zmian oraz Grenady, Jamajki i St. Vincent z następującymi zmianami:

Grenada —

Artykuł 3: Jest wymagane przez prawo, aby zasady związków zawodowych przewidywały, że decyzje co do pewnych spraw dużej wagi powinny być podejmowane w tajnym głosowaniu.

Jamajka —

Artykuł 4: Zgodnie z obecnym prawem nie ma wyraźnego postanowienia o możliwości odwołania się do władzy sądowej w przypadku odmownej decyzji administracyjnej w sprawie zarejestrowania związku zawodowego lub zawiadomienia o wykreśleniu z rejestru związku, co pociągnęłoby za sobą jego rozwiązanie.

St. Vincent —

Artykuł 3: Wymagane jest przez prawo, aby zasady związków zawodowych przewidywały, że komitet kierowniczy powinien być tak utworzony, aby większość jego członków była pracownikami zatrudnionymi w gałęzi przemysłu reprezentowanego przez związek.

Jest wymagane, aby głosowanie w odniesieniu do pewnych spraw dużej wagi odbywało się w sposób tajny.

Fundusze związków zawodowych mogą być wydatkowane jedynie na cele wymienione w ustawodawstwie wewnętrznym lub na cele zatwierdzone przez władzę publiczną.

Użytkowanie funduszy związków zawodowych przeznaczonych na cele polityczne ogranicza się do normalnych zadań politycznych takich, jak udzielanie poparcia na rzecz kandydatów w wyborach, organizowanie zebrań i rozprowadzanie literatury politycznej.

dnia 23 lutego 1959 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień wymienionej Konwencji w imieniu Federacji Rodezji i Niasy. Niasa z następującą zmianą:

Artykuły 2 i 7: Związek zawodowy, określony wewnętrznym ustawodawstwem, nie może być utworzony, jeżeli według opinii władzy publicznej istniejący już związek zawodowy właściwie reprezentuje ten zawód, którego proponowany związek dotyczy.

dnia 17 marca 1959 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie postanowień powyższej Konwencji do Ugandy z następującymi zmianami:

Artykuł 2: Związek zawodowy określony wewnętrznym ustawodawstwem nie może być utworzony, jeżeli według opinii władzy publicznej istnieje już związek zawodowy właściwie reprezentujący odnośne interesy.

Funkcjonariusze więzienni mogą łączyć się w stowarzyszenie funkcjonariuszy więziennych zatwierdzone przez władzę publiczną, a nie w żaden inny związek.

Artykuł 3: Związki zawodowe zrzeszające członków zatrudnionych w kilku dziedzinach rzemiosła lub przemysłu powinny poczynić odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia i popierania swych właściwych zawodowych interesów.

Związki zawodowe reprezentujące kilka dziedzin rzemiosła lub przemysłu nie mogą łączyć się bez uzyskania zgody władzy publicznej.

Wymagane jest, aby wszyscy funkcjonariusze związku zawodowego, z wyjątkiem sekretarza, byli aktualnie zatrudnieni w tej gałęzi przemysłu, z którą dany Związek jest bezpośrednio związany, i aby byli tam zatrudnieni w ciągu ostatnich trzech lat, jednakże to wymaganie może być uchylone w zależności od uznania władzy publicznej. Żadna osoba nie może być funkcjonariuszem więcej niż jednego związku.

Podejmowanie wszystkich decyzji co do wyboru funkcjonariuszy, wprowadzania zmian do przepisów, strajków, lokautów, rozwiązania się i jakiegokolwiek in-

nej sprawy dotyczącej członków w ogóle powinno odbywać się w tajnym głosowaniu.

Osoby nie zatrudnione lub nie zamieszkałe na terytorium Ugandy, a także osoby zalegające w składkach członkowskich przez okres czasu ponad 13 tygodni nie mają prawa głosowania w związkach zawodowych.

Fundusze związków zawodowych mogą być wydatkowane jedynie na cele przewidziane w ustawodawstwie wewnętrznym lub uznane przez władzę publiczną.

Dnia 17 marca 1959 r. deklaracje stwierdzające stosowanie postanowień wymienionej Konwencji do Basutu, Beczuany i Suazi z następującą zmianą:

Artykuł 2: Funkcjonariusze służby więziennej podlegają tym samym prawom i przepisom co policja.

Ponadto podaje się do wiadomości, że w dniu 9 grudnia 1959 r. zarejestrowany został przez Dyrektora Generalnego Międzynarodowego Biura Pracy dokument Rządu Wielkiej Brytanii stwierdzający stosowanie postanowień wspomnianej Konwencji do Irlandii Północnej.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski

282

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 października 1960 r.

dotyczące zmian wprowadzonych do niektórych artykułów Konwencji w sprawie regulowania oczek sieci rybackich i wymiarów ryb, podpisanej w Londynie dnia 5 kwietnia 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 12 Konwencji w sprawie regulowania oczek sieci rybackich i wymiarów ryb, podpisanej w Londynie dnia 5 kwietnia 1946 r. (Dz. U. z 1947 r. Nr 62, poz. 359), Stała Komisja obradująca w Londynie w maju 1960 r. uchwaliła jednogłośnie na swym VIII posiedzeniu wprowadzenie następujących zmian do wymienionej Konwencji oraz do jej Załącznika w zrewidowanej wersji (Dz. U. z 1957 r. Nr 21, poz. 105 oraz z 1959 r. Nr 54, poz. 325):

Artykuł 6 Konwencji

Wstawić słowa „okowiel (*Gadus esmarkii*)” po słowach „dobijaki (*Ammodytes*)”.

Artykuł 7 paragraf 2 Konwencji

W punkcie (i) zastąpić słowa „5 kwietnia 1961 roku” słowami „5 kwietnia 1962 roku”.

Załącznik I, paragraf 1 Konwencji

Zastąpić słowa „4 kwietnia 1961 roku” słowami „4 kwietnia 1963 roku”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski